

Kunstliefdeprijs 2021
Juryrapport
11 november 2021

Aan ons de eer deze enerverende podiumavond van OCTA – winnaars 2019! – af te sluiten met de uitreiking van de Kunstliefdeprijs 2021. En wel een met een gouden randje, want de prijs wordt vanavond voor de 10e keer uitgereikt. We hopen natuurlijk dat deze traditie nog minstens tien keer zoveel jaar mag worden: niet alleen is het van belang stil te staan bij behaalde successen, minstens zo belangrijk is het mooie vrij te besteden geldbedrag dat ertegenover staat én de mogelijkheid een prachtige tentoonstelling met eigen werk in te richten (kortom, de blik is gericht op de toekomst). Ik realiseer me dat ik voor eigen parochie preek, maar ik wil het toch nog maar even gezegd hebben.

Ook dit jaar zal de geschiedenisboeken ingaan als onderdeel van het Covid-19 tijdperk. Lange tijd waren culturele instituten dicht voor publiek, dus we zijn maar wat blij dat een avond als deze door kan gaan (en dat we dat samen, als collectief kunnen ervaren). Langzaam maar zeker vinden bewonderaars van beeldende kunst weer de weg naar presentatieplekken als deze. En ook kunstenaars hebben niet stilgezeten (daar zijn we vanavond ook getuige van, zie de spectaculaire totaalinstallatie van OCTA waar we nu in staan). Integendeel, de pandemie zorgde enerzijds voor introspectie en anderzijds voor een ongebreidelde drang naar buiten te treden met nieuw werk.

Net als vorig jaar bestaat de jury uit drie leden, namelijk Trudi van Zadelhoff, Oscar Larik en ikzelf. Vorig jaar werd ons de mogelijkheid geboden buiten de gebaande paden te treden – we kozen ervoor twee kunstenaars in de schijnwerpers te zetten. De oevreprijs ging naar Isabel Ferrand; de aanmoedigingsprijs ging naar Anni Mertens. Volgend jaar zullen zij een mooie duopresentatie neerzetten. Dit jaar gingen we weer terug naar de basis: één prijs, één winnaar.

Afgelopen jaar bezochten Trudi, Oscar en ik met veel plezier de tentoonstellingen die hier bij Kunstliefde georganiseerd werden. Het waren er in totaal vier: Going On, Nieuwe Liefde 2021, Remnants of a Moment (met focus op fotografie) en Zomercollectie 2021. Soms gingen we samen kijken, soms los van elkaar. Dan spraken we af en praatten we elkaar bij over wat we gezien hadden, vele lijstjes en foto's via de groepsapp volgden. Wat we zagen verraste ons: het werk dat gepresenteerd werd was een uiting van doorzettingsvermogen en kracht. Wel sprong een kunstenaar er in het bijzonder tussenuit. Op een positieve manier natuurlijk. En dat was kersvers (2020) Kunstliefde-lid Anna J. van Stuijvenberg. We zagen tijdens Nieuwe Liefde 2020 al een gigantische tekening van haar. Eigenlijk een installatie bestaande uit losse knipsels die over elkaar heen buitelden, een soort weefsel, een woud van bomen waar je eeuwig in kan verdwalen. *Hybrids* heet het. De vorming van de installatie ontstond tijdens een werkperiode in Noorwegen waar Anna gegrepen werd door de geschiedenis van het bos, dat lang geleden – eeuwen zelfs – dankzij de Nederlandse houthonger (nee, geen huidhonger) transformeerde van eikenbos naar naaldwoud.

In haar artist statement lezen we dat Anna gefascineerd is door plekken waar mens en natuur zichtbaar met elkaar verweven zijn. 'Overwoekerde ruïnes of oergewassen in gecultiveerde gebieden vormen de aanleiding voor gelaagde landschappen die een even

besloten als uitgestrekte nieuwe ruimte vormen. In de groeiende en grillige vormen kan de toeschouwer stammen of struiken herkennen maar ook vlekken, zwarte gaten of de doorsnede van een bot. Ze zetten aan tot reflectie op onze waarneming en de omgang met de wereld om ons heen.’ En dat maakt het werk van Anna – zeker gezien de tijd waarin we nu leven – zo urgent. Het was een tijd van zwarte gaten, maar ook van nieuwe perspectieven.

In 2021 presenteerde Anna wederom een sterke tekening in de ledententoonstelling ‘Going On’. In de expo stonden de leden stil bij de ontwikkelingen van deze tijd: wat was de invloed op hunzelf, op de samenleving, op de wereld? De titel ‘Going On’ droeg ook een appel in zich mee, zo lazen we op de FB-pagina van Kunstliefde. Een oproep tot verantwoordelijkheid en vertrouwen: we zullen doorgaan! En dat liet Anna zien. Net als het werk dat wij eerder van haar zagen, viel ons het gedetailleerde karakter ervan op. Een uitgetekende uitsnede van een bos, met daaronder en daarover vellen papier die de afdrukken van groeven van de houten vloer zichtbaar maken. Hout zoals we het niet kenden, zoals we het niet eerder zagen. Hout dat leeft en ademt, net als wijzelf. Natuur en cultuur met elkaar vervlochten in één gelaagde installatie.

Om dit alles en meer, reiken wij de Kunstliefdeprijs 2021 graag uit aan Anna J. van Stuijvenberg!